

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-3118/2021-57.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Matančeviću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Željka Majića, OIB: 98987680346, iz Bratine Bratina 199T, kojeg zastupa punomoćnica Zrinka Bojanić, odvjetnica iz Zagreba, protiv I-tuženice Jelene Andrašić, OIB: 84115738978, iz Zagreba, Lukšić 10A i II-tuženika Vjerana Andrašića, OIB: 60878922230, iz Zagreba, Lukšić 10A, oboje zastupani po punomoćnici Jadranki Sloković, odvjetnici iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 27. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja, II-tuženika i zamjenice punomoćnice tuženika, dana 10. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se I-tuženici Jeleni Andrašić, OIB: 84115738978, i II-tuženiku Vjeranu Andrašiću, OIB: 60878922230, oboje iz Zagreba, Lukšić 10A, da tužitelju Željku Majiću, Bratina 199T, Pisarovina, OIB: 98987680346, na ime naknade neimovinske štete isplate 11.000,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama od 7. prosinca 2021. pa do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate određuje se, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj traži isplatu pravične novčane naknade preko dosuđenog iznosa, odnosno za daljnji iznos od 2.139,56 EUR te u dijelu u kojem traži naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa.

III. Nalaže se tuženicama da tužitelju nadoknade parnični trošak u iznosu od 3.016,77 EUR sa zateznim kamatama koje teku od dana objave presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je

na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je umirovljeni nastavnik tjelesne i zdravstvene kulture u Osnovnoj školi Izidora Kršnjavoga u Zagrebu, s 40 godina radnog staža, da su tuženici u razdoblju od 25. veljače 2019. do 14. ožujka 2019. pred drugima, na sastancima koji su se održavali u školi, putem elektroničke pošte i posredstvom društvene mreže Facebook, za tužitelja iznijeli cijeli niz neistinitih činjeničnih tvrdnji koje su naštetile njegovom dostojanstvu, časti i ugledu čime su mu nanijeli znatnu neimovinsku štetu. Tužitelj navodi da je tuženica Jelena Andrašić 25. veljače 2019. putem elektroničke pošte koju je poslala svim roditeljima učenika razreda koji pohađaju njezina djeca (23 adrese elektroničke pošte), u svoje ime i u ime svog supruga Vjerana Andrašića, iznijela neistinite i štetne tvrdnje, među ostalim to da su djeca bila izložena nasilju na satu tjelesnog odgoja, da djeca gledaju nastavnika kao fizičkog nasilnika, da nemaju poštovanja za takvu osobu, da je tužitelj primjenjivao iste obrasce hiperseksualnog fizičkog nasilja nad djevojčicama i u ranijim generacijama, da je u drugoj školi gdje je bio na zamjeni okarakteriziran kao nasilan itd. Tužitelj tvrdi da su tuženici znali da su iznesene tvrdnje neistinite i da ni za koji od svojih navoda nemaju dokaza. Kao posebno štetne ističe navode kojima se neopravdano izaziva strah kod roditelja druge djece (tuženici navode kako su odlučili zaštititi vlastitu djecu od nasilnog ponašanja, kako strahuju da bi se navedeno ponašanje moglo ponoviti i da bi moglo doći do odmazde nad djecom, posebice na satu tjelesnog gdje ih profesor može tražiti da izvedu neku „vratolomiju“ u cilju ozljeđivanja, da se radi o osobi evidentno spremnoj na obračune s djecom itd.). Tužitelj ističe da djeca tuženika nisu imala nikakvo neposredno loše iskustvo s njim, ali da tuženici unatoč tome uporno iznose cijeli niz kleveta, uvreda i laži isključivo kako bi tužitelju nanijeli štetu.

2. Tužitelj dalje navodi da je na sjednici Školskog odbora održanoj 5. ožujka 2019. na kojoj su prisustvovali Zoran Bahtijarević kao predsjednik Školskog odbora, Tatjana Priselac kao zamjenica predsjednika Školskog odbora, Željko Stura, Mario Banožić i Jasna Šrekais Šips kao članovi te Lidija Sosa Šimenc kao ravnateljica škole, Lara Vidović kao tajnica i zapisničarka, tuženica Jelena Andrašić pred okupljenima iznijela netočne tvrdnje da je tužitelj „očiti i osvjedočeni zlostavljač nad djecom“, „da su djeca vidjela kako profesor remenom tuče djevojčice“, „da se postavlja pitanje je li profesor siguran ili je predator“, „da ona zna prepoznati pedofila i da ga vidi (profesora Majića) znala bi je li obična seljačina i krkan ili pedofil.“ Tužitelj ističe da je opisanim postupanjem naštećeno njegovoj časti i ugledu te da mu je zbog javnog iznošenja klevetničkih i neistinitih informacija nastala znatna šteta. Dalje navodi da su tuženici nakon spomenute sjednice Školskog odbora, znajući da to nije istina i postupajući s namjerom da naštetu tužitelju, dana 7. ožujka 2019. uputili mail ravnateljici i predsjedniku Školskog odbora tražeći da se u razredu koji pohađaju njihova djeca promijeni profesor tjelesnog, odnosno da im se jamči da tužitelj neće nauditi njihovoj djeci tijekom sata tjelesne i zdravstvene kulture, čime su insinuirali da pohađanje nastave nije sigurno za njihovu djecu, iako njihova djeca nikad nisu imala s tužiteljem nikakva neugodna iskustva. Tužitelj tvrdi da su navedenim postupanjem tuženici teško i nepovratno naškodili njegovoj časti i ugledu.

3. Nadalje, tužitelj navodi da je dana 1. ožujka 2019. tuženik Vjeran Andrašić objavio niz klevetničkih i štetnih navoda i to javno putem Facebook grupe #SPASIME koja je početkom 2019. godine uživala veliku medijsku pozornost te ima gotovo 60.000

članova. U toj se objavi tuženik predstavlja kao roditelj dvojice dječaka blizanca koji idu u 8. razred Osnovne škole Izidora Krsnjavoga u Zagrebu te među ostalim navodi da je na satu tjelesnog nastavnik prošle godine tukao remenom, da mu to nije prvi put, da je i ranije jednu djevojčicu pipao, da ga se starije generacije učenika sjećaju kao nasilnog nastavnika, da primjenjuje neuobičajenu praksu udaljavanja sve muške djece sa sata tjelesnog i ostaje na satu samo s djevojčicama, a navedenog nastavnika se kroz cijelu objavu naziva nasilnikom, odnosno dugogodišnjim nasilnikom. Tužitelj ističe kako je tuženik u odgovoru na jedan od komentara napisao da se radi o nastavniku koji nema samokontrole, koji udara djecu, baca seksističke opaske i koji iz osvete može namjerno nauditi njihovoj djeci. Tužitelj ukazuje na to da, iako u osnovnoj Facebook objavi nije navedeno njegovo ime i prezime, u nekoliko ga se komentara spominje imenom i prezimenom pa tako tuženik na upit jedne od članica (Bambi Del Rey) potvrđuje da je riječ upravo o tužitelju. Ističe da je navedena objava u svega nekoliko sati izazvala veći broj reakcija (101) i komentara (58), da je dio korisnika ove društvene mreže iskazao podršku tuženicima, dok je dio ukazivao na to da objave tuženika nisu u skladu s pravilima grupe, a nakon određenog vremena navedena je objava obrisana. Tužitelj navodi da je iz objava u spomenutoj Facebook grupi razvidno da tuženici nisu raspolagali nikakvim dokazima u prilog svojim tvrdnjama, ali su svejedno bez zadržke u školi kao radnom mjestu tužitelja, među roditeljima i stručnim službama škole, kao i u široj javnosti, iznosili teške optužbe koje se odnose na zlostavljanje djece čime su tužitelju nanijeli nenadoknadivu štetu te su povrijedili čast, ugled i dostojanstvo zajamčeno svakom čovjeku. Navodi kako je tuženik, iako je i sam istaknuo da ne poznaje tužitelja, za njega upotrijebio teške, uvredljive, pogrdne i štetne riječi bez ikakvog uporišta i osnove s ciljem da mu trajno i nepovratno naštetiti i to na zalasku njegove profesionalne karijere u kojoj nije bilo niti jedne mrlje kroz cijeli njegov profesorski staž.

4. Tužitelj ističe kako su sami tuženici u svojim objavama u više navrata naveli da niti jedan od navodnih svjedoka ne želi svjedočiti, a dokumentacija na koju se pozivaju odnosi se isključivo na upite i odgovore tijela kojima su se obratili, dok za dio iznesenih tvrdnji sami priznaju da je riječ o njihovim pretpostavkama. Tužitelj na temelju navedenog zaključuje da su tuženici bili svjesni da nemaju nikakve dokaze za iznošenje klevetničkih navoda te napominje da su se sve obaviještene institucije obratile školi postupajući po podnescima tuženika, ali su u konačnici utvrdile da su njihove predstavke i zahtjevi neosnovani. Nadalje, navodi da su tuženici svojim javnim objavama potaknuli govor mržnje i poziv na javni linč protiv njega, a što je vidljivo iz pojedinih komentara članova grupe #SPASIME (npr. Elma Gojak). Tužitelj navodi da je zbog izrazitog pritiska prema njemu te svakodnevnog ponižavanja i vrijeđanja, nakon predmetnih objava otišao na bolovanje i započeo psihijatrijsko liječenje zbog uznemirenosti i nesanicе uzrokovanih objavama tuženika. Tvrdi da su tuženici postupali s namjerom i ciljem da tužitelju nanesu što veću štetu, da što teže povrijede njegov ugled i čast te da ga ocrne i ponize, unatoč dugogodišnjem predanom radu s djecom, kako u školi tako izvan škole. Navodi da je zbog objava tuženika bio izložen osudi, komentarima, pitanjima šire javnosti, a posebice roditelja djece koja pohađaju školu u kojoj je bio zaposlen, te postupci tuženika kod njega izazvali neugodu, nezadovoljstvo, frustraciju i bijes. Tužitelj smatra kako mu je gore opisanim postupanjem tuženika povrijeđeno pravo osobnosti na duševno zdravlje, ugled, čast i dostojanstvo. Slijedom svega iznesenoga tužitelj traži da mu tuženici na ime naknade neimovinske štete isplate 13.139,56 EUR zajedno sa zateznim kamatama od dana podnošenja tužbe pa do isplate. Također, traži naknadu parničnog troška zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

5. Tuženici u cijelosti osporavaju osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, poriču odgovornost te ističu kako je kleveta kazneno djelo i kako ne postoji pravomoćna osuđujuća presuda protiv tuženika radi kaznenog djela klevete. Nadalje, tuženici dovode u pitanje jesu li navodne povrede ugleda i časti s obzirom na intenzitet, trajanje i prilike sredine uistinu uzrokovale duševne bolove kod tužitelja. Ističu da je pravo na novčanu naknadu zbog povrede ugleda i časti ograničeno samo na slučajeve izuzetno jake povrede ugleda i časti koje prema svom intenzitetu, trajanju i prilikama sredine uzrokuju jasno manifestiranu povredu časti i ugleda čovjekove osobnosti, izazivajući kod oštećenika osobito intenzivnu duševnu bol. Tuženici smatraju da je u ovom slučaju postojao i više nego opravdani interes da javnost, odnosno roditelji čija djeca pohađaju školu, da budu upoznati o neprikladnom ponašanju profesora koji radi u istoj školi, odnosno da je sloboda izražavanja u konkretnom slučaju važnija od prava tužitelja na zaštitu privatnosti, dostojanstva, ugleda i časti. Nadalje, navode da je tuženikova Facebook objava nakon nekoliko sati obrisana pa je stoga s istom bio upoznat samo ograničen krug članova za javnost zatvorene grupe, a objava i njome izazvana rasprava na društvenoj mreži nije izazvala zanimanje šire javnosti. Pritom ističu da tuženik nije mogao utjecati na komunikaciju ostalih sudionika koji su se nadovezali na njegovu objavu i da mu namjera nije bila blatiti tužitelja, nego kao roditelj uputiti apel i potražiti pomoć javnosti budući da u školi koju pohađaju njegova djeca postoji profesor koji primjenjuje neprikladne odgojne metode. Slijedom svega navedenog, tuženici predlažu da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan te traže da im tužitelj nadoknadi prouzročene parnične troškove.

6. Tijekom postupka izveden je dokaz uvidom u dostavljene isprave te su saslušane sve stranke i svjedoci Lidija Sosa Šimenc, Ivana Jezernik Pavlič, Patricija Vengust, Martina Eljuga Duić, Borislava Šurdonja, Marina Majić, Neda Zubović Mihaljević, Luka Andrašić i Nataša Han. Budući da su sve bitne činjenice u dovoljnoj mjeri utvrđene na temelju navedenih dokaza, sud je ocijenio da izvođenje ostalih predloženih dokaza ne bi bilo ekonomično i svrsishodno. Pri tome treba istaknuti da se svjedok Zoran Bahtijarević unatoč višekratnim pozivima na iste nije odazvao, a prema dostupnim podacima isti živi u inozemstvu.

7. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje ZPP) na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Među strankama nije sporno da je tuženica 25. veljače 2019. roditeljima učenika razreda koji su pohađali i sinovi tuženika poslala e-mail čiji sadržaj se odnosi na događaje u Osnovnoj školi Izidora Kršnjavoga u Zagrebu u kojoj je tužitelj bio nastavnik tjelesnog odgoja. Nadalje, nije sporno da je tuženica Jelena Andrašić na sjednici školskog odbora održanoj 5. ožujka 2019. u prisutnosti više osoba iznijela niz tvrdnji i kvalifikacija koji se tiču tužitelja. Tuženici ne spore da su u zapisniku navedene sjednice vjerno prenesene izjave tuženice. Isto tako, nije sporno da je dana 1. ožujka 2019. tuženik Vjeran Andrašić u Facebook grupi #SPASIME objavio tekst koji se također tiče tužitelja i događaja u gore navedenoj školi. Sadržaj svih navedenih dokumenata i objava među strankama nije sporan.

9. Sporan je nastanak štete odnosno jesu li navodi tuženika doveli do povrede prava osobnosti tužitelja. Također, sporna uzročna veza između spomenutih objava i eventualnih štetnih posljedica te opravdava li eventualna povreda dosudu pravične novčane naknade.

10. Sukladno odredbi čl. 19. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i

69/26, dalje ZOO), svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, a pod pravima osobnosti u smislu tog zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

11. Odredbom čl. 1046. ZOO šteta je određena kao umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). Sukladno odredbi čl. 1098. st. 1. ZOO tko drugom povrijedi čast, iznosi ili prenosi neistinite navode o njegovoj prošlosti, znanju, sposobnosti, ili o čemu drugome, a zna ili bi morao znati da su neistiniti, i time mu prouzroči imovinsku štetu, dužan je naknaditi je.

12. Odredbom čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO propisano je da će sud u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, te da će pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

13. Nije sporno da je tužitelj protiv tuženika podnio i kaznenu prijavu zbog kaznenog djela klevete te da je rješenjem Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj K-752/2019-86 od 17. ožujka 2025. predmetni kazneni postupak obustavljen i to zbog nastupa zastare kaznenog postupka. Dakle, o navedenoj kaznenoj prijavi nije donesena meritorna odluka. Pri tome treba naglasiti da je sukladno čl. 12. st. 3. ZPP-a sud u parničnom postupku u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinioca vezan samo za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženih oglašava krivim. Dakle, u slučaju nepostojanja takve presude parnični sud je ovlašten i dužan sam utvrditi navedene okolnosti kao prethodno pitanje.

14. Svjedokinja Lidija Sosa Šimenc iskazala je da je u vrijeme spornog događaja bila ravnateljica Osnovne škole Izidora Kršnjavoga u Zagrebu, da je u veljači 2018. tužitelj na satu tjelesne i zdravstvene kulture na vanjskom igralištu remenom udario dvije djevojčice po stražnjici nakon što su se one smijale kada je on opomenuo učenike zbog psovanja, a za taj događaj je saznala od pedagoginje i prvog sljedećeg radnog dana razgovarala je s tužiteljem, a potom i s djevojčicama koje je profesor udario, njihovim majkama i stručnom službom škole, a na tom sastanku tužitelj se ispričao, a roditelji su prihvatili njegovu ispriku i rekli da ne traže da se protiv njega poduzimaju daljnje mjere. Svjedokinja je iskazala kako je unatoč navedenom odlučila slučaj prijaviti nadležnim tijelima te je o svemu obavijestila Centar za socijalnu skrb, Gradski ured za obrazovanje, Ministarstvo znanosti i obrazovanja te policiju, a tužitelju je uputila pisano upozorenje zbog nedoličnog ponašanja. Nadalje, iskazala je kako nije dobila nikakve povratne informacije od nadležnih tijela kojima je prijavila događaj pa je stoga tužitelj nastavio raditi. Iskazala je da su se tuženici sljedeće školske godine u studenom 2018. kod nje raspitivali što je poduzeto vezano za incident s remenom, da im je odgovorila kako je protiv tužitelja postupljeno sukladno protokolu o postupanju u slučaju seksualnog nasilja, da je školske godine 2018./2019. tužitelj na jednom satu zbog nediscipline pojedinih učenika dječake ranije poslao u svlačionicu pa su na nastavi ostale samo djevojčice, da su se tuženici nezadovoljni dobivenim odgovorima nastavili obraćati školi te je zbog svega zakazan sastanak školskog odbora. Svjedokinja je potvrdila da je čula za e-mail koji su tuženici poslali roditeljima, kao i za Facebook objavu, a u kojima su za tužitelja korištene neprimjerene riječi. Svjedokinja je iskazala kako nema saznanja o tome da bi tužitelj u svom radu primjenjivao obrasce hiperseksualnog nasilja, kako nikada nije dobila takvu prijavu, kako nema informacije iz drugih škola u kojima je tužitelj radio da je bilo kakvih problema s njegovim

ponašanjem, kako nema saznanja da bi tužitelj u bilo kojoj školi bio evidentiran kao seksualni prijestupnik, kako joj nije poznato da je tužitelj ikada bio nasilan prema djeci tuženika ili da je radi osvete poticao učenike na izvođenje opasnih vježbi. Svjedokinja je potvrdila da je na sastanku 5. ožujka 2019. kojem je prisustvovala II-tuženica tužitelja nazvala zlostavljačem, seljačinom, krkanom, nasilnikom itd. Svjedokinja je iskazala da je vezano za slučaj iz veljače 2018. postupila sukladno protokolu o postupanju u slučajevima seksualnog nasilja iz razloga što se radilo o udarcima po stražnjici, da nakon toga tužitelj nije održavao nastavu samo jedan dan te da su sva djeca nakon toga normalno pohađala nastavu tjelesne i zdravstvene kulture, uključujući i dvije djevojčice koje su neposredno bile uključene u taj incident. Također, iskazala je kako nije bila član Facebook grupe Spasi me, ali je za objave i komentare u toj grupi saznala od drugih djelatnika škole i od poznanika koji su bili članovi navedene grupe.

15. Svjedokinja Ivana Jezernik Pavlić iskazala je da je bila razrednica sedmog razreda u kojem su bile dvije djevojčice koje su joj se u veljači 2018. obratile zbog događaja na satu tjelesne kulture, da ih je ona uputila pedagogu, da su joj djevojčice ispričale da je tužitelj imao remen i da je vitlao s njime, da su taj slučaj kasnije preuzele stručne službe škole te su provedeni razgovori s učenicama sa spomenutim učenicama, njihovim roditeljima i profesorom nakon čega se situacija smirila i tek sljedeće školske godine II-tuženica joj se je obratila i rekla kako ne želi da njezina djeca pohađaju nastavu tjelesnog odgoja kod tužitelja te je zatražila sastanak svih roditelja s tužiteljem. Svjedokinja je iskazala da je navedeni zahtjev prenijela stručnim službama škole, a od svibnja 2019. više ne radi u predmetnoj školi. Iskazala je da do sastanka koji je tražila II-tuženica nije došlo jer su joj sami tuženici rekli kako je prošlo već puno vremena i kako sastanak više nema smisla. Nadalje, svjedokinja je iskazala da joj se prije spomenutog događaja s remenom učenici nisu žalili na tužitelja, a dvije učenice koje su prijavile događaj s remenom kasnije su normalno pohađale nastavu tjelesnog odgoja. Svjedokinja je potvrdila da su te dvije učenice bile uznemirene kada su došle prijaviti spomenuti događaju iz veljače 2018. Također, iskazala je kako je čula da je početkom školske godine 2018./2019. tužitelj na jednom nastavnom satu odvojio dječake od djevojčica, a taj je slučaj prijavljen stručnoj službi škole.

16. Svjedokinja Patricija Vengust iskazala je da je bila zaposlena u školi kao stručna suradnica pedagoginja kada se dogodio incident na satu tjelesnog odgoja, da je od ravnateljice saznala da je tužitelj na satu remenom udario neke učenice, da je nakon toga razgovarala s razrednicom i učenicama koje su bile uključene u taj incident, a prisustvovala je i sastanku koji je ravnateljica organizirala s roditeljima djece koja su bila uključena u taj incident. Svjedokinja je dalje iskazala da je nakon tih razgovora prisustvovala na satovima tužitelja, da je tužitelj kasnije otišao na bolovanje te da u vrijeme dok je radila u školi protiv tužitelja nije bilo drugih prijava ili pritužbi. Svjedokinja je iskazala kako joj je poznato da je policija razgovarala s tužiteljem vezano za spomenuti incident ali nema saznanja o sadržaju tog razgovora niti joj je poznat ishod nadzora Centra za socijalnu skrb koji je pokrenut zbog toga što su djeca tuženika prestala pohađati nastavu tjelesnog odgoja. Iz iskaza svjedokinje da nema saznanja ili da se ne sjeća svih detalja vezano za mjere koje su poduzete nakon spomenutog događaja iz veljače 2018., odnosno vezano za podneske i zahtjeve tuženika koje su kasnije upućivali školi.

17. Svjedokinja Martina Eljuga Duić, iskazala je da je od 2012. zaposlena u Osnovnoj školi Izidora Kršnjavoga u Zagrebu kao stručni suradnik psiholog, da je u periodu od prosinca 2018. do rujna 2021. koristila bolovanje i roditeljni dopust, da joj je poznat događaj koji se dogodio na satu tjelesnog odgoja na vanjskom igralištu kada je tužitelj udario po stražnjici s remenom, da je za to saznala od učenika i razrednice i da je nakon događaja ravnateljica slučaj prijavila sukladno važećem protokolu, da su

održani sastanci sa roditeljima i djecom zajedno sa stručnim službama škole te da je u školi bila i policija i da je tužitelju na kraju izrečena opomena pred otkaz. Svjedokinja je iskazala kako nema saznanja o ponašanju tužitelja koje bi se moglo opisati kao hiperseksualno niti da je primjenjivao fizičko nasilje, da je bio nasilan prema kolegama ili učenicima, da je zbog odmazde prisiljavao djecu na vratolomije s ciljem njihovog ozljeđivanja. Iskazala je da joj se osim spomenutog slučaja s remenom nitko nikada nije žalio na rad tužitelja te da su djevojčice koje su bile izravno uključene u taj incident nakon tog događaja normalno i redovito pohađale satove tjelesnog odgoja.

18. Svjedokinja Borislava Šurdonja, majka učenice istog razreda, iskazala je da je od svoje kćerke Chiare saznala za događaj na satu tjelesnog odgoja, da joj je kći ispričala kako je tužitelj potičući djecu na aktivnost zamahnuo trakom koju je podigao s poda prema nekoliko djevojčica, da su nakon toga na razgovor kod pedagoga bile pozvane njena kći Chiara i Sara Šlaj te su tada rekle da tužitelj nije učinio ništa loše. Nadalje, iskazala je da joj je poznato da je nakon tog događaja održan sastanak na kojem se tužitelj ispričao djevojčicama i njihovim roditeljima te da je ravnateljica vezano za taj događaj pokrenula predviđeni protokol. Svjedokinja je potvrdila da je II-tuženica svim roditeljima iz razreda poslala e-mail u kojem je optužila tužitelja za zlostavljanje djece i u kojem je iznijela optužbe koje nisu bile potkrijepljene konkretnim podacima i dokazima tražeći podršku drugih roditelja da tužitelj više ne drži nastavu njihovoj djeci. Svjedokinja je iskazala kako nema saznanja da je bilo tko od roditelja podržao tuženike, a ona sama je smatrala da su njihove optužbe i zahtjevi neutemeljeni. Također, iskazala je kako je od brata saznala za objave iz Facebook grupe SPASIME, da su ju te objave šokirale, da i sama radi u Osnovnoj školi Izidora Kršnjavoga zbog čega joj je brat i poslao predmetne objave, da tužitelja poznaje godinama, da je on bio profesor i njenoj djeci, da su njena djeca s njim išla i na brojne izvannastavne aktivnosti te da nije od svoje djece niti od bilo koga drugoga nikada nije čula ništa loše o tužitelju. Svjedokinja je iskazala da je ravnateljica poduzela sve radnje predviđene protokolom o seksualnom nasilju, iako to roditelji od nje nisu tražili jer nije htjela da se stvori dojam da škola nešto skriva ili zataškava. Iskazala je kako nema saznanja o tome koje su mjere konkretno poduzete jer to nije u opisu njenog posla.

19. Svjedokinja Marina Majić, supruga tužitelja, iskazala je da joj je suprug ispričao kako je na jednom satu remenom zamahnuo prema skupini djevojčica i lagano ih udario po stražnjici, ali bez namjere da ih fizički kažnjava, da su se djevojčice zbog toga požalile i da je održan sastanak s djevojčicama i njihovim majkama na kojem se tužitelj ispričao te je zaključeno da nema potrebe protiv tužitelja pokretati nikakve daljnje mjere. Iskazala je da je unatoč tome pokrenut protokol za postupanje u slučajevima seksualnog ponašanja, da su nakon toga tuženici u Facebook grupi SPASIME počeli objavljivati lažne informacije o tužitelju, da im je nakon toga telefon stalno zvonio, da iz je zvao velik broj prijatelja i poznanika, da je sve to bilo mučno i za tužitelja i za cijelu obitelj, da su tuženici to radili s namjerom da unište tužitelja, da su se reakcije na njihove Facebook objave širile poput požara i da to nije bilo moguće zaustaviti unatoč tome što ni nadležno Ministarstvo ni bilo koja druga služba koja je o ovom slučaju bila informirana nije utvrdila nikakav propust. Iskazala je da su ovi događaji tužitelja jako pogodili, da nije mogao spavati, da je prestao komunicirati i javljati se na telefon, da je zbog svega zatražio liječničku pomoć, da je jedno vrijeme išao na grupne terapije, da nakon ljeta nije mogao odmah dobiti termin za daljnje terapije te je na iste prestao ići nakon epidemije Covid-19. Svjedokinja je iskazala da su posljedice ovih događaja još uvijek vidljive, da tužitelj ni danas nije dobro i da mu je teško prihvatiti da je netko učinio sve to svjesno s namjernom da ga oblati i uništi. Također, iskazala je da u Facebook objavi I-tuženika nije bilo navedeno tužiteljevo ime ali je bilo jasno da se objava odnosi upravo na njega jer je bio jedini profesor tjelesnog

u navedenoj školi, a u kasnijim objavama i komentarima drugih korisnika bilo je navedeno njegovo ime i prezime.

20. Svjedokinja Neda Zubović Mihaljević iskazala je kako je vidjela Facebook objavu u kojoj je za tužitelja pisalo da je nasilan, da je jednu djevojčicu udario remenom i da ima povijest nasilja te da je odlučila reagirati na tu objavu jer je tužitelj bio njen profesor i razrednik, vodio je i nju i njenu djecu na skijanje i poznavala ga je i kao učenica i kao majka te nikada nije svjedočila slučaju da bi nekoga posramio ili ponizio niti je ikada čula da bi tužitelj bio nasilan prema djeci. Iskazala je kako je u raspravi koja je uslijedila nakon spomenute Facebook objave tužitelj bio unaprijed osuđen, dok je sama smatrala da svaki slučaj treba prethodno istražiti.

21. Tužitelj je u svom iskazu opisao događaj iz 2018. navevši kako su se neke djevojčice na satu tjelesnog počele smijati kada je opomenuo dječake zbog vulgarnosti, nakon čega je remenom koji je ležao u blizini dotaknuo dvije djevojčice po stražnjici, ali tvrdi da ih nije udario. Tužitelj je osporio da je njegov postupak imao bilo kakve seksualne konotacije ili da je imao ikakve veze sa seksualnim nasiljem. Iskazao je da ga je nakon tog događaja pedagoginja pozvala na razgovor, da je ravnateljica pokrenula cijeli postupak vezano za opisani događaj, da je održano nekoliko sastanaka, da se ispričao dvjema djevojčicama i njihovim roditeljima te da je zbog tog slučaja dobio opomenu. Iskazao je da su tuženici protiv njega pokrenuli hajku, da su uslijedile objave na Facebook-u i prijave nadležnim službama te da je on sam zatražio sastanak i razgovor s tuženicima koji se istom nisu odazvali. Nadalje, iskazao je da je nakon opisanih događaja na jednom satu tjelesnog odgoja zbog neprimjerenog ponašanja nekolicine dječaka sve muške učenike pred kraj školskog sata potjerao u svlačionicu, a ostatak sata u dvorani su ostale samo djevojčice. Tužitelj je iskazao da su sinovi tuženika bili pristojni, tihi i mirni te da s njima nikada nije imao nikakvih problema, da je prijavio ravnateljici i pedagoškoj službi kada su sinovi tuženika kasnije prestali pohađati nastavu tjelesnog odgoja, da je prije odlaska na bolovanje u ožujku 2019. o tome obavijestio učenike, što je izazvalo osudu sinova tuženika od strane ostalih učenika, te da je on u toj situaciji stao u obranu djece tuženika i pred svima rekao da oni nisu ništa krivi. Tužitelj je iskazao da je u Osnovnoj školi Izidora Kršnjavoga počeo raditi 1987. godine, da prije slučaja iz veljače 2018. nije dobio niti jednu prijavu, upozorenje ili opomenu, opovrgnuo je da bi se ponašao hiperseksualizirano ili nasilno prema bilo kome, istaknuo je da se jednako odnosio prema djevojčicama i dječacima te da nikada nije provodio odmazdu prema bilo kome. Potvrdio je da je nakon poduzetih mjera sukladno pokrenutom protokolu dobio opomenu pred otkaz dvije godine prije mirovine. Iskazao je da nijedna druga institucija koja je bila obavještena o ovom slučaju nije protiv njega donijela bilo koju mjeru, a izuzev razgovora koji je u školi proveo s policajkom i predstavnikom nadležnog ministarstva niti jedna druga institucija od njega nije tražila očitovanje niti ga je zvala na razgovor. Tužitelj je iskazao da zbog postupaka tuženika mjesecima nije spavao, da je koristio lijekove i išao na grupne terapije, da mu je bilo jako teško voditi nastavu i biti pred djecom dok se istovremeno za njega pisalo da je pedofil, predator, zlostavljač i slično, da mu je cijela ta situacija bila jako stresna pa je zbog svega završio na bolovanju. Iskazao je da su opisani događaji jako utjecali na njega i na njegovu obitelj, da je bio povrijeđen zbog onoga što su tuženici o njemu pisali jer je cijeli život proveo s djecom, za što je bio educiran i vjerovao je da dobro radi svoj posao. Istaknuo je da je osim rada u školi radio i kao trener te je vodio različite vannastavne aktivnosti, od čega je odustao kada je otišao na bolovanje. Iskazao je da se do danas nije oporavio od svega i da mu je svaki odlazak na sudsko ročište i susret s tuženicima bio stresan.

22. Tuženik Vjeran Andrašić iskazao je da je u nižim razredima bilo određenih manjih problema s nekim nastavnicima Nikole i Luke, kao što su neprimjereno

ophođenje, nestabilnost nekih nastavnika i slično, a kada su njihovi sinovi pohađali peti razred jedan dječak iz njihovog razreda tužitelja je nazvao "pedomajić" te je rekao da profesor stalno spominje guzice i sise. Iskazao je da su od jedne majke iz razreda saznali da je tužitelj remenom udario djevojčice što je jako potreslo njihovu djecu koja su im ispričala da su djevojčice poslije plakale, a oni su zbog toga zvali ravnateljicu kako bi čuli što se dogodilo. Iskazao je kako im je Nataša Han Dolenc ispričala da je tužitelju u petom razredu dodirivao njezinu kćer po bedrima i da ga je ona braneći se udarila, a to majka nije prijavila jer je za taj događaj saznala tek u sedmom razredu. Iskazao je da su od iste majke kasnije čuli da je tužitelj na jednom satu tjelesnog u osmom razredu potjerao dječake iz dvorane i ostao sam sa djevojčicama, da su nakon svega u više navrata tražili od škole očitovanje jesu li njihova djeca sigurna sa tužiteljem, da ih je ravnateljica uputila na školskog psihologa Martinu Eljugu koja im je ispričala kako je i sama bila tužiteljeva učenica, kako je on uvijek bio neugodan i kako ju nije dirao zbog toga što nije imala sise. Nadalje, iskazao je da su se s upitom obratili nadležnom ministarstvu, Gradskom uredu za obrazovanje i Ministarstvu unutarnjih poslova te da se nakon toga nije ništa događalo pa su odlučili da njihova djeca neće pohađati nastavu tjelesnog odgoja sve dok ne dobiju odgovor. I-tuženik je iskazao kako ga je poznanica Ana Pecotić koja je pokrenula inicijativu SPASIME zamolila da joj pomogne osnovati Facebook grupu, da je on podesio postavke grupe, da je to bila zatvorena grupa sa svega nekoliko članova i da je tamo objavio što se dogodilo u školi koju pohađaju njihova djeca ne spominjući pri tome imena, a kasnije je netko drugi otvorio spomenutu grupu za javnost, dok je njegova objava uklonjena nakon nekoliko dana. Iskazao je da mu je nakon toga Rebeka Agić u privatnoj poruci napisala kako je i sama bila učenica tužitelja i kako se on neumjesno ponašao prema djeci. Iskazao je da od Nataše Han Dolenc saznao da je tužitelj na jednom satu rekao djeci da ga neće biti i da oni znaju zbog čega, ali da za to ne trebaju kriviti Luku i Nikolu. Iskazao je kako njihovi sinovi sve do kraja srednje škole nisu uspostavili odnos povjerenja sa nastavnicima, iako su na tome radili i odlazili kod psihologa. Također, iskazao je da ne poznaje tužitelja i da ga nije namjeravao oklevetati, već je tražio savjet budući da niti jedna institucija kojoj su se obratili nije odgovorila je li okruženje škole sigurno za njihovu djecu. Iskazao je da je e-mail koji je predmet tužbe sastavila njegova supruga, a on je pristao da potpiše njega, da ih je nakon slanja e-mail-a nazvalo dvoje roditelja koji su im iskazali podršku, ali zbog straha su ih odbili javno podržati. Potvrdio je da se nije odazvao pozivu ravnateljice na razgovor jer je očekivao služeni odgovor institucija.

23. Tuženica Jelena Andrašić iskazala je da im je namjera bila samo da zaštite djecu koja su bila traumatizirana, da su za nadimak "pedo Majić" prvi put od jednog dječak iz razreda još kada su njihovi sinovi pohađali peti razred, da su pisali o onome što su im drugi ljudi rekli o tužitelju, da je upoznata s Facebook objavom svog supruga, da su samo tražili pomoć jer od institucija nisu dobili nikakav odgovor, da su mislili kako se radi o zatvorenoj Facebook grupi, da nakon otvaranja grupe za javnost nije bilo moguće kontrolirati reakcije, da nisu uspjeli reagirati i da im je žao zbog svega što se dogodilo. Tuženica je iskazala da su se prethodno obratili školi i svim mogućim institucijama, ali nigdje nisu dobili odgovor, da je im se nakon e-maila koji je napisala javile samo Vanda Ambrožić i Nataša Han Dolenc te su ih podržale, ali nisu htjele javno istupati, dok nitko od drugih roditelja nije reagirao. Tuženica je iskazala da je nakon incidenta s remenom situacija bila relativno mirna i da se u školi nije ništa posebno događalo sve do njihove objave na Facebooku, da je nakon toga odmah sazvan školski odbor, da joj nije dopušten uvid u dokumentaciju vezanu za tužitelja, da im je ravnateljica rekla da je profesor kažnjen najstrožom kaznom koju škola može izreći i to po protokolu o postupanju u slučaju seksualnog nasilja, da je ravnateljica od njih tražila da puste svoju djecu na nastavu tjelesnog odgoja te im je obećala da će biti

prisutan pedagog ili psiholog. Iskazala je da je od majke jedne djevojčice saznala da je na sljedećem satu tužitelj rekao djeci da ide na bolovanje i da za to ne krive Nikolu i Luku, da se potom obratila pomoć predsjedniku školskog odbora Zoranu Bahtijereviću koji ju je umirivao, da je na školskom odboru rekla kako smatra neprihvatljivim da se djeca suočavaju sa nasilnikom i da se ne smije dopustiti izravan kontakt nasilnika i žrtve, pogotovo kada su u pitanju djeca. Iskazala je kako smatra da škola nije adekvatno reagirala nakon incidenta s remenom, da su djeca tada plakala i tražila pomoć pedagoga. Tuženica je potvrdila da prije ovog slučaja nikada nije vidjela tužitelja, iskazala je da ne osjeća nikakav animozitet prema njemu i joj nije bila namjera oklevetati ga ili uvrijediti, već da je reagirala sam isključivo zbog brige za sigurnost njihove djece. Iskazala je da je vjerovala svojoj djeci, isto kao i ostalim osobama koje su s njima podijelile svoja iskustva vezano za tužitelja te da nije imala razloga sumnjati u ono što su im ispričale Nataša Han Dolenc, Martina Eljuga, a kasnije i Rebeka Agić. Također, iskazala je da u razgovoru s ravnateljicom nije dobila izričit odgovor na pitanje je li ranije bilo takvih prijava protiv tužitelja i je li ranije bio kažnjavan. Tuženica je iskazala da stoji iza svega što je napisala e-mailu.

24. Svjedok Luka Andrašić, sin tuženika, iskazao je da je vidio kada je tužitelj na satu tjelesnog udario po stražnjici dvije djevojčice iz razreda, da je tada bio u neposrednoj blizini, da su djevojčice nakon toga bile uznemirene i zajedno s drugim djevojčicama iz razreda otišle su prijaviti što se dogodilo, da je kasnije u osmom razredu na jednom školskom satu tužitelj sve dječake poslao u svlačionicu te su u dvorani ostale samo djevojčice, da je tužitelj pred cijelim njegovim razredom objavio da ide na pauzu pri čemu je rekao da se zna zbog čijih roditelja odlazi, ali da on i njegov brat nisu krivi za to. Svjedok je iskazao da je tužitelj prema muškim učenicima bio prijateljski nastrojen, dok je pred učenicama često spominjao guzice i sise, da ne može tvrditi da se radilo o seksualnim aluzijama, da su on i nekoliko njegovih prijatelja za tužitelja koristili nadimak "pedo Majić", da je bila riječ o internoj šali dječaka iz razreda, da je za sva tri spomenuta događaja ispričao svojim roditeljima, a izuzev toga nisu doma razgovarali o tužitelju niti je on znao da njegovi roditelji nešto poduzimaju vezano za predmetne događaje. Iskazao je da prilikom jednog razgovora s ravnateljicom shvatio da se nešto događa vezano za ovaj slučaj, da je nakon događaja na igralištu razgovarao s djevojčicama koje su bile uključene u taj incident, da su one bile potresene, ali da mu nije poznato jesu li njihovi roditelji kasnije poduzeli nešto vezano za taj slučaj. Nadalje, iskazao je da se nakon incidenta s remenom nije osjećao sigurno, da se ne može sjetiti da bi se tužitelj prema njemu i njegovom bratu drukčije odnosio nakon svih opisanih događaja te da on i brat jedno vrijeme nisu pohađali nastavu tjelesnog odgoja.

25. Svjedokinja Nataša Han iskazala da je njena kći Mai išla u razred sa sinovima tuženika, da je od kćeri saznala za incident na satu tjelesnog kada je tužitelj djevojčice udario remenom, da njena kći nije bila prisutna na tom satu, da joj je kći ispričala da su djevojčice bile uplakane i da su je zamolile da ide s njima kod pedagoginje, da je taj događaj prokomentirala s tuženicom te joj je tom prilikom ispričala za slučaj kada je njenu kćer u petom razredu tužitelj podragao po nozi, a jednom ju je pozvao da mu sjedne u krilo te ju je jednom ili dvaput obgrlio oko struka. Iskazala je da je nakon incidenta s remenom i ona bila pozvana na sastanak na kojem se tužitelj ispričao i njoj i majkama djevojčica koje su bile izravno uključene u incident s remenom. Svjedokinja je iskazala da joj je kasnije kći ispričala da je tužitelj na početku jednog sata tjelesnog odgoja sve dječake poslao u svlačionicu te da je drugom prilikom učenicima prilikom izlaska iz dvorane najavio svoj odlazak napomenuvši pri tom da sinovi tuženika nisu krivi za to. Svjedokinja je iskazala kako nikome u školi nije prijavila to što je njena kći doživjela u petom razredu od tužitelja, prvenstveno zbog toga što je za to saznala tek

nakon nekoliko mjeseci te je smatrala da nema smisla slučaj prijavljivati s tolikim vremenskim odmakom. Iskazala je da je te događaje nije prijavila niti jednoj službi jer nije očekivala da će sustav adekvatno reagirati i učiniti nešto, a nije tražila ni psihološku ili bilo koju drugu pomoć, već je samo savjetovala svojoj kćeri da izbjegava slične situacije.

26. Tvrdnje da je netko nasilnik, da je poznat po hiperseksualnom ponašanju prema djevojčicama, da je tukao djecu remenom, da je ranije jednu djevojčicu pipao, da ga se starije generacije učenika sjećaju kao nasilnog nastavnika, da nema samokontrole, kao i insinacije da je pedofil i da je spreman provoditi odmazdu nad djecom tjerajući ih da rade opasne vježbe s ciljem da se ozljede, bez sumnje će povrijediti ugled, čast i dostojanstvo svake osobe.

27. Sud je ocijenio da su ovakve kvalifikacije osobito teške u slučaju tužitelja koji je dugi niz godina radio kao nastavnik i trener djece. Ovakve tvrdnje nesumnjivo uzrokuju osudu javnosti te strah i zazor društvene zajednice, a posebno okoline u kojoj je tužitelj živio i radio. Sud je stoga prihvatio kao uvjerljiv i životno logičan iskaz tužitelja kada tvrdi da su ga optužbe iznesene od strane tuženika jako teško pogodile, da nije mogao spavati, da je osjećao frustraciju i bijes, da mu je bilo nelagodno pojavljivati se pred djecom nakon takvih optužbi te da posljedice ovih događaja osjeća i danas. Navedene štetne posljedice potvrđene su i iskazom tužiteljeve supruge te dostavljenom medicinskom dokumentacijom iz koje je razvidno da je tužitelj nakon štetnog događaja zatražio i liječničku pomoć.

28. Ovaj sud smatra da događaj iz veljače 2018. kada je tužitelj na nastavi tjelesnog odgoja prema grupi učenica udario remenom svakako valjalo ispitati. Prema tvrdnjama tuženika i nekih svjedoka tužitelj je djevojčice udario remenom, dok se prema iskazu tužitelja nije radilo o udarcu nego samo o blagom dodiru. U svakom slučaju, na temelju izvedenih dokaza nije moguće s pouzdanošću zaključiti da je udarac remenom (ako ga je bilo) bio motiviran namjerom kažnjavanja učenica. Bez sumnje je riječ o neprikladnom i pedagoški neprimjerenom postupku tužitelja bez obzira na njegove motive za taj čin, međutim, s obzirom na cjelokupni kontekst i nepostojanje bilo kakvih dokaza da je tužitelj prije ili nakon ovog događaja prema djeci bio nasilan, na temelju ovakvog izoliranog slučaja ne može zaključiti da bi tužitelj bio nasilnik, da bi fizički kažnjavao ili zlostavljao djecu i sl.

29. Iz iscrpnog iskaza ravnateljice škole Lidije Sosa Šimenc, a koji iskaz je u bitnome podudaran s drugim izvedenim dokazima, proizlazi da je škola nakon tog događaja poduzela odgovarajuće mjere kako bi se ispitaio taj slučaj. Saslušanjem djelatnica stručne službe škole utvrđeno je da je provedeno više sastanaka i razgovora kojima su osim tužitelja prisustvovala i djevojčice neposredno uključene u predmetni incident, njihovi roditelji te osoblje stručne službe škole. Nije sporno da je povodom predmetnog događaja iz veljače 2018. škola pokrenula protokol o postupanju povodom seksualnog nasilja i da je tužitelju u konačnici izrečena opomena.

30. Razumljivo je da su prethodno opisani događaji mogu izazvati brigu kod samih učenika i njihovih roditelja, međutim, iznošenje tvrdnji da je tužitelj poznati nasilnik, zlostavljač poznat po neprimjerenom seksualnom ponašanju, kao i samo insinuiranje da je pedofil i da bi mogao namjerno nautiti djeci zbog osvete, svakako je neprimjereno, osobito stoga što su takve tvrdnje iznesene bez odgovarajućih dokaza i nisu potkrijepljene konkretnim činjenicama. Pri tome treba istaknuti da sami tuženici navode kako su se vezano za ponašanje tužitelja obratili brojnim institucijama (policija, centar za socijalnu skrb, pravobraniteljica za djecu, gradski ured za obrazovanje, inspekcija ministarstva, DORH, Agencija za obrazovanje, Hrabri telefon, nevladine udruge ...) te sami ističu da niti od jedne nisu dobile bilo kakav odgovor. Prethodno navedeno upućuje na zaključak da su tuženici bili svjesni da osim opomene koja je

tužitelju izrečena od strane škole protiv njega pred nadležnim institucijama nije vođen bilo kakav postupak zbog navodnog neprimjerenog ponašanja. Kvalifikacije koje su tuženici koristili u svojim objavama upućuju ne samo na to da tužiteljevo ponašanje nije primjereno u smislu korištenja neprimjerenih pedagoških metoda, već nedvosmisleno upućuju na to da je tužitelj počinitelj teških kaznenih djela na štetu djece.

31. Iako se u prvotnoj tuženikovo Facebook objavi od 1. ožujka 2019. ne navodi tužiteljevo ime i prezime, iz navedenih podataka o konkretnoj školi i o tome da se radi o profesoru tjelesnog odgoja, dio javnosti mogao je već na temelju toga zaključiti ili saznati da se radi upravo o tužitelju. S obzirom na to da se u pojedinim komentarima tuženikove objave tužitelj spominje imenom i prezimenom, a tuženik potvrđuje da je riječ o toj osobi, sud je ocijenio da je svakoj zainteresiranoj osobi bilo jasno da se objava odnosi upravo na tužitelja, odnosno da je to vrlo lako mogla saznati. Vezano za doseg navedene objave nije relevantan isključivo broj pregleda i komentara, odnosno broj članova premetne Facebook grupe. Više svjedoka je u svojim iskazima potvrdilo da je saznalo za ovu objavu iako nisu članovi navedene grupe, a s obzirom na sadržaj objave i teške optužbe iznesene na račun nastavnika u konkretnoj školi, razumljivo je da se takva informacija brzo proširila i izvan same grupe te da je ista brzo došla do brojnih djelatnika škole i roditelja i učenika.

32. Vezano za tvrdnje tuženika kako im namjera nije bila nauditi tužitelju, povrijediti njegov ugled i čast, već da su njihovi postupci bili motivirani isključivo brigom za njihovu djecu, isticanje incidenta iz veljače 2018. kao povod za utužene objave ukazuje se kao nelogično jer su tuženici uvredljive informacije o tužitelju iznijeli tek godinu dana nakon spomenutog događaja. Što se tiče incidenta na igralištu iz veljače 2018. znakovito je to da ni roditelji djevojčica koje su bile neposredno uključene u taj događaj, nakon razgovora s tužiteljem i njegove isprike, nisu inzistirali na poduzimanju daljnjeg postupka i mjerama protiv tužitelja.

33. Navodna bojazan tuženika za sigurnost njihove djece i tvrdnje da bi tužitelj provodio odmazdu nad njihovom djecom tjerajući ih da izvode opasne vježbe, nelogična je kada se ima u vidu da nitko od stranaka ili svjedoka nije upoznat niti s jednim konkretnim primjerom iz kojeg bi se mogao izvesti takav zaključak. Sam Luka Andrašić je u svom iskazu potvrdio da se tužitelj prema njemu i njegovom bratu nikada nije neprimjereno odnosio te je iskazao da se to nije promijenilo niti nakon predmetnih događaja. Tužitelj je u svom iskazu potvrdio da su sinovi tuženika bili uzorni učenici, mirni i pristojni te da s njima nikada nije imao bilo kakvih problema. Niti jedan od izvedenih dokaza ne upućuje na to da su postojali bilo kakvi problemi između tužitelja i djece tuženika.

34. Sud nije prihvatio kao uvjerljiv iskaz tuženika u dijelu u kojem tvrde da su imali osobna saznanja i dokaze za sve iznesene optužbe protiv tužitelja, ali da osobe od kojih su to saznali nisu s time htjele izlaziti u javnost. Nelogično je da svjedokinja Nataša Han kao majka jedanaestogodišnje djevojčice ne bi poduzela ništa nakon saznanja za navodno neprimjereno seksualno ponašanje tužitelja prema njenoj kćeri, odnosno da o tome ne bi obavijestila školu ili neku od drugih nadležnih institucija, bez obzira na to što je za to saznala nekoliko mjeseci poslije tih događaja. Valja istaknuti i to da je svjedok Luka Andrašić iskazujući o tome da se tužitelj različito ponašao prema dječacima i djevojčicama i da je pred djevojčicama često spominjao guzice i sise, sam iskazao kako ne može reći da se radilo o seksualnim aluzijama.

35. Sud nije uzeo u obzir dokaz koji su tuženici dostavili uz podnesak od 19. svibnja 2026. iz razloga što taj dokaz nije predložen do zaključenja prethodnog postupka, a tuženici ne navode niti jedan opravdan razlog zbog kojeg taj dokaz nisu predložili i dostavili ranije, iako se radi o prepisci iz ožujka 2019. (stranica 179 spisa).

36. Na temelju utvrđenog činjeničnog stanja sud je ocijenio da tuženici svojim neistinitim javnim objavama povrijedili tužiteljevo pravo osobnosti, osobito pravo na ugled, čast i dostojanstvo, a to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosudu pravične novčane naknade. Imajući u vidu rezultate provedenog dokaznog postupka, prije svega iskaz tužitelja i njegove supruge, utvrđeno je da je neimovinska šteta koja je tužitelju nastala u uzročnoj vezi s objavama na koje tužitelj ukazuje u tužbi. Prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade sud je vodio računa o vrsti povrede i trajanju štetnih posljedica, kao i o cilju kojemu služi naknada te da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

37. Imajući u vidu ozbiljnost i težinu iznesenih kvalifikacija, činjenicu da je tužitelj godinama radio s djecom kao nastavnik u školi i trener, to da objava ove informacije izazvala velik zazor i nepovjerenje okoline prema tužitelju što se negativno odrazilo na njegovo duševno zdravlje, kao i na njegov ugled i čast, kao i okolnost da su iznesene optužbe mogle izazvati ne samo osudu javnosti, već i bijes te nekontrolirane nasilne reakcije pojedinaca, sud je tužitelju dosudio novčanu naknadu u iznosu od 11.000,00 EUR. Zatezne kamate dosuđene su temeljem čl. 29. st. 1. ZOO, u vezi s odredbom čl. 1103. ZOO. Stopa zatezne kamate određena je sukladno čl. 29. st. 2. ZOO. Zahtjev za naknadu neimovinske štete preko dosuđenog iznosa odbijen je kao neosnovan.

38. Odluka o naknadi parničnih troškova temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP u vezi s odredbom čl. 155. ZPP. Trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku odmjeran je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23). Imajući u vidu da je tužitelj u cijelosti uspio s osnovom tužbenog zahtjeva dokazavši da mu je postupcima tuženika nanesena neimovinska šteta u vidu povrede prava osobnosti te da štetne posljedice opravdavaju dosudu pravične novčane naknade, dok u pogledu visine postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelj nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu, zbog čega nisu nastali posebni troškovi, sud je tuženicima naložio da tužitelju nadoknade sve potrebne parnične troškove.

39. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7/1), trošak sastava podneska od 21. lipnja 2022. (Tbr. 8/1 u vezi s Tbr. 7/1) te trošak zastupanja na ročištima 8. srpnja 2022., 9. veljače 2023., 14. veljače 2024., 24. svibnja 2024., 24. listopada 2024., 21. svibnja 2025., 2. ožujka 2026., 20. travnja 2026. i 27. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR za svaku od navedenih radnji, što uvećano za porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% (Tbr. 46) iznosi ukupno 2.750,00 EUR. Tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 88,92 EUR i sudske pristojbe na presudu u traženom iznosu od 177,85 EUR.

U Zagrebu 10. srpnja 2026.

Sudac
Ivan Matančević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba o kojoj odlučuje nadležni županijski sud. Žalba se podnosi pisanim putem ovome sudu u roku od 15 dana od dana objave presude, a za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude.

Dostaviti:

1. Tužitelju po punomoćnici
2. Tuženicima po punomoćnici

Broj zapisa: **9-3088a-9e60f**

Kontrolni broj: **001f6-dfba4-07232**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.